Anadolu coğrafyasında tarih, tekerrür edercesine, cüretle, tekrar yıkımı, baskıyı, dinciliği, tek elden yönetimi, kulluğu, sürü olmayı getiriyor.

Tarihi, toplumlar yaratır. Yaratılan tarih içinde bireyler, görevlerini, tercihlerini, sömüren ve ezen lehine kullanırlar ki, o nedenle tekrar etmeler devam eder.

O zaman, insan hayatına ve onun çağdaş gelişimine ters gelişen süreci kendi aleyhine yaratan topluluklar, geriye gidişin de sorumlularıdır.

Demokratikleşme ve bireyin özgürleştirilmesi, üretimin sonucunda elde edilen ürünün ve değerlerin eşit paylaşımı, barınma, giyinme, altyapının yaratılması, üst yapının toplumsal altyapıya uyumlu cevap vermesi, doğanın korunması ve güzelleştirilmesi, toplumun sosyal ilişkilerinin daha üst düzeye çıkarılması, bilimsel ve teknolojik olanakları insanın hizmetine vererek, rahat ve refah toplumu hedeflemeyen veya bu çağdaşlığı anlamayan ya da kavramayan halklar lanetlenmeye layık hale gelirler.

Türkiye'de adı konulmayan bir değişim gerçekleştirildi. Bu değişim ileri değil geri bir gidiştir. Din ağırlıklı teokratik organ oluşturuldu. Eski, on yıllarca süren zaman sürecinde tabanı oyularak, yerine eğitiminden üretimine, bankalarından sağlığına, belediyesinden şehirlerine, giyiminden diline, alışkanlıklarından göreneklerine kadar, medya yayın araçları ele geçirilerek, hafızaları gerekli olmayanlarla doldurulup beyin yıkama ve düşünememezlik yani hafıza kaosu operasyonu gerçekleştirildi.

Adını konulmayan fakat adı; Anadolu kaplanlarının(!) yeşil sermaye sürecinden sonra orta ve küçük ölçekli işletmelerin kahramanlarının yapılarını yansıtan 'Anadolu islam cumhuriyeti'ne gidişin adıdır. Şu an isim konmadı. Olacak olan budur.

Osmanlı özlemleri ve dünyaya diklenme tiyatroları, işte bu oluşum için zemin çalışmasıdır.

Sürekli algı operasyonlarıyla yönetilen bu süreç, referandum oylamasıyla noktalandı.

Referandum süreci tek yanlı, eşit olmayan, sonucuyla da açıkça oynandığı belli olan, gelişen hukuki durumu şikayet edecek bir makam da yoktur. Şikayet mercileri, iktidarın kontrol ettiği noktalar olduğundan, yapılacaklar normal yollardan olmayacaktır.

“Atı alan Üsküdar’ı geçti” denmesi de bu yüzdendir.

At çalındı ve alıp kaçan da Üsküdar’ı geçmiş. Bu atı geri getirecek gücünüz yoksa, yapacak bir şey de yoktur.

Böyle bir aşamada, devrimci güçler nerede?

Örgütlenmeler, dernekler, sendikalar, partiler nerede? Altınızdaki atı niçin çaldırıyorsunuz? Çalınan atı niçin aramıyorsunuz?

Devlet tek bir partiye devrediliyor ve bu parti gerici, kendi dışındakilere “İtaat et, rahat ol” mantığıyla teslimiyeti dayatıyor, dayatmaya devam ediyor.

“Ya sev ya da terk et” diyenlerle “İtaat et rahat ol diyenler” in ortak hareketidir oluşan gelişmeler.

Emperyalizmin verdiği görev tamamlanmıştır, Yeni rejim hayırlı olsun.!

Hayırlı mı, hayırsız mı olacak gelecekte göreceğiz.